

tro, at en saadan Plan ikke skulde kunne realiseres, men det maatte tage mange Generationer, og den vilde efter Benes' Mening ikke udelukke snævrere Forbindelser mellem visse Grupper af Stater.

Den britiske Delegerede *Graham* havde med Interesse hørt Briands og Stresemanns Udtalelser om Mulighederne for et friere Handelssystem i Europa og om Europas Forenede Stater, og han rejste det Spørgs-

maal, om der ikke i Øjeblikket var andre Fremgangsmaader, der hurtigere og sikrere kunde bringe Europa større Handelsfrihed og fremsatte i denne Forbindelse det Forslag om den toaarige Toldvaabenhvile, som omhandles nedenfor under de økonomiske Spørgsmaal Sp. 3759. Endelig kan det tilføjes, at den spanske Delegerede erklærede, at Spanien vilde gøre alt, hvad der stod i dets Magt, for at fremme denne Sag.

Den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Ændring af Statuten. De Forenede Staters Tiltrædelse af Statuten. Dommervalg.

I. Ændring af Statuten.

Den 9. Forsamling besluttede den 20. September 1928 under Hensyn til det stadig stigende Antal Retstilfælde, som blev forelagt Domstolen, og den forestaaende Fornyelse af Rettens Medlemmer i 1930 at opfordre Raadet til at lade Spørgsmaalet om visse Ændringer i Domstolens Statut nærmere undersøge. Raadet udpegede derefter i December Maaned et sagkyndigt Udvalg, der holdt Møde fra den 11. til den 19. Marts 1929 og foruden ovennævnte Spørgsmaal tillige behandlede Problemet om de nordamerikanske Forenede Staters Tiltrædelse til Domstolen.

Hvad først Ændringerne i Domstolens Statut angaar, blev man snart enig om, at en mere omfattende Ændring af Domstolens hele Sammensætning og Virkemaade ikke kunde være tilsigtet, hvorfor man begrænsede sig til saadanne Ændringer, hvis Hensigtsmæssighed de hidtil indhøstede Erfaringer havde godtgjort.

Udvalget foreslog Forsamlingen at udtale en Henstilling vedrørende Dommernes Kvalifikationer. Ifølge Statutens Art. 2 skal disse bl. a. opfylde de Betingelser, der i deres eget Land kræves for at beklæde de

højeste Dommerembeder, eller være Retskyndige af anerkendt Sagkundskab i mellemfolkelig Ret. Udvalget mente, at de endvidere burde have en vitterlig praktisk Erfaring i Behandlingen af folkeretlige Spørgsmaal, samt at de i det mindste skulde kunne læse Domstolens to officielle Sprog, Fransk og Engelsk, og tale det ene af dem.

Statutens Art. 3, hvorefter der nu findes 11 Dommere og 4 Suppleanter, foresloges ændret saaledes, at der skal være 15 Dommere, medens Suppleanterne bortfalder. Samtidig skærpes Forbudet mod, at Dommernerne tillige beklæder andre Stillinger derhen, at de ikke maa udøve nogen politisk eller administrativ Virksomhed eller have nogen anden Beskæftigelse af faglig Art. Dog er der intet til Hinder for, at en Dommer tillige kan være Medlem af den permanente Voldgiftsret i Haag, eller være Voldgifts- eller Forligsmand, forudsat at den Traktat, i Henhold til hvilken han er udpeget, ikke henviser Stridens Afgørelse til den faste Domstol, for det Tilfælde at Voldgifts- eller Forligsbehandling ikke fører til noget Resultat.

Der indføres ved en ny Formulering af Art. 23 den Ændring, at Retten er samlet